

**UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA**

KATEDRA TRESTNÍHO PRÁVA

OPONENTSKÝ POSUDEK

Téma práce : Trestněprávní aspekty organizované kriminality

Autor : Mgr. Milan Kuljaček

Konzultant : prof. JUDr. Jan Musil, CSc.

Oponent : JUDr.Mgr.Jiří Herczeg, Ph.D.

Tématem předložené rigorózní práce jsou trestněprávní aspekty organizované kriminality. Po úvodní části se autor věnuje vymezení pojmu organizovaná kriminalita a jejímu odrazu v právním řádu ČR (kap. II., III). Kapitola IV. je věnována operativně pátrací činnosti, jednotlivých operativně pátracím prostředkům a zejména velmi důležitému institutu v boji s organizovanou kriminalitou, kterým je odposlech a záznam telekomunikačního provozu.

Kapitola V. je věnována ochraně svědka. Autor popisuje institut tzv. anonymních svědků a správně poukazuje na možný střet s právem obviněného na obhajobu a relevantní judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. V kapitole VI. se autor zabývá možnostmi uplatnění institutu korunního svědka (resp. spolupracujícího obviněného) v boji s organizovanou kriminalitou. Autor uvádí většinu relevantních argumentů, které byly k tomuto tématu v odborné literatuře uváděny a popisuje i komparaci s úpravou slovenskou. Autor se zde uvádí sporný názor, že pro posouzení důkazní hodnoty výpovědi anonymního svědka by mohlo být vhodným prostředkem fyziodetekční vyšetření. Při ústní obhajobě by autor měl tento názor blíže vysvětlit zejména se vypořádat s judikátem č. 8/93 Sb. rozh. tr., podle kterého výsledky vyšetření na tzv. detektoru lži nemůže soud použít jako důkaz při rozhodování trestní věci.

Kapitola VII. je věnována problematice řízené provokace. Autor popisuje legislativní možnosti nasazení tzv. agenta provokatéra, včetně judikatury Ústavního soudu ČR. Autor se nevyhýbá ani komparaci s úpravou slovenskou, kdy popisuje zákon č. 457/2003 Z.z., který do slovenského trestního řádu zavádí institut agenta provokatéra.

Autor se zabývá i aktuálním tématem a to trestní odpovědností právnických osob. Autor správně uvádí, že mezinárodní dokumenty hovoří o deliktní odpovědnosti, nikoli výslovně o trestní odpovědnosti. V této souvislosti postrádám odkaz na vládní návrh trestního zákoníku nepočítá se zavedením trestní odpovědnost právnických osob. Deliktní odpovědnost právnických osob se upraví v návrhu správního trestání, který připravuje Ministerstvo vnitra.

V kapitole IX. se pak autor zabývá opatřením proti legalizaci výnosů z trestné činnosti. V závěru pak autor analyzuje planou právní úpravu, poukazuje na nedostatky platné právní úpravy a věnuje se i úvahám de lege ferenda.

Lze konstatovat, že předložená práce je poměrně zdařilým zpracováním zvoleného tématu. Výklad je vhodně rozčleněn, autor poctivě pracuje s poznámkovým aparátem i judikaturou. Autor ve své práci využil přiměřené množství dostupných literárních pramenů a osvědčil svoji schopnost jejich využití pro vlastní autorský text.

Nicméně je třeba poznamenat, že práce je spíše popisná, autor sice uvádí řadu publikovaných argumentů, tyto však spíše řadí za sebou, aniž by se s nimi kriticky vypořádal a pokusil se vyvodit vlastní závěry.

Po obsahové i formální stránce autor splnil všechny nároky kladené na rigorózní práci a předložená práce je plně způsobilá k obhajobě. Při ústní obhajobě by se autor měl zaměřit na institut spolupracujícího obviněného.

V Praze, dne 17.4.2006

JUDr. Mgr. Václav Herceg, Ph.D.

oponent //
